Píseň návratů - Sekvoj

Říkáš mi: "Cesta bude dlouhá", a potom zase, že mě nemáš rád.
Já vím, jsou to slůvka pouhá.
Nechci tě jen náhodou, tak zažeň mraky nad hlavou,
nechci se ti pořád jenom zdát. Ten sen jsem já.
A tak ti zpívám píseň návratů. Zaplať, sakra, útratu,
teď budem spolu život do dna pít. Já vážně nejsem ženská do města.
A ty si jednou zatleskáš, až budeš se mnou nadosmrti žít.
Odjíždíš, těžko už se vrátíš, mužský musej při sobě prej stát.
Ty lásku každou lehce ztratíš.
Já ti znovu nevěřím, tvý věty jsou jak pápěří,
nemůžeš si celej život lhát. Tvůj sen jsem já.
V dálce se oblak prachu ztrácí. Neodjížděj, zůstaň se mnou dál.
Kamarád se ti občas vrací.
Já chci chlapa napořád, co můžu ho svou láskou hřát.
Nenapínej dál už touhu mou. Svítí ti tmou.
A tak ti zpívám píseň návratů. ....